

Educació d'Adults a les presons catalanes. Oportunitats i reptes.

Xavier Aranda, Sotsdirector de Tractament.
Centre penitenciari de Dones de Barcelona

Formació d'adults i privació de llibertat
Barcelona, 3 de novembre de 2021

Generalitat de Catalunya
**Centre d'Estudis Jurídics
i Formació Especialitzada**

Avís legal

Reconeixement CC BY

Aquesta obra està subjecte a la llicència de Reconeixement 4.0 Internacional de Creative Commons.

Si voleu veure una còpia d'aquesta llicència accediu a <http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>

Així, doncs, sou lliure de compartir (copiar i redistribuir el material en qualsevol mitjà i format) i adaptar (remesclar, transformar i crear a partir del material per a qualsevol finalitat, fins i tot comercial) sempre que se citi l'autor del text i la font (Generalitat de Catalunya. Departament de Justícia. Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada). <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.ca>

Sumari

- 1. Oportunitats i reptes.**
- 2. Reflexions.**
- 3. Cloenda**

Oportunitat

El CFA a la presó

Repte

Xarxa, cooperatiu, compartit.

Oportunitat

Règim disciplinari

Repte

Mediació, participació, restauració

Oportunitat

Assistència, absència

Repte

Orientació educativa, tutoria,
formació pel treball

Oportunitat

Espais educatius: tot el centre

Repte

“Fora de les aules”. Pedagògic i creatius.

Oportunitat

Els CFA i CP singulars

Repte

Coordinació horitzontal, vertical, transversals.

Oportunitat

SAM

Repte

Avaluació educativa

Reflexions

- > La “norma o llei” (com el currículum educatiu) neix desfasada, sempre va al darrera de l’actualitat o de la necessitat.
(Acceleració de canvis).
- > CFA incardinat en CP, amb objectiu comú. Relació escola i presó, amb trajectòria històrica però també amb camí encara per recórrer. En evolució o canvi constant.
- > Investigació i innovació permanent com a motor de canvi. Donar-nos temps per reflexionar, sense preses.

Olvidamos que el mundo no nos pertenecía. Olvidamos que tenía que ser protegido, que era necesario detenernos y tomarnos tiempo. Pero el problema no era la velocidad, ni siquiera la aceleración. Era la prisa. Olvidamos que para habitar el mundo no hay que tener prisa, que hay que enlazar con aquellos que nos han precedido, que hay que aprender a vivir en la provisionalidad, en el desarraigo y en la incertidumbre. Olvidamos que sin esa demora, sin esa atención, el mundo se convierte en un desierto.

La fragilidad del mundo: Ensayo sobre un tiempo precario. 2021

Joan-Carles Mèlich

Moltes gràcies!

Segueix-nos a: @cejfe Cejfe

Generalitat de Catalunya
**Centre d'Estudis Jurídics
i Formació Especialitzada**